

# Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Παρασκευήν, 25<sup>ην</sup> Μαρτίου / 7<sup>ην</sup> Ἀπριλίου 2023, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου εἰς Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία, ἰδίως ἡ τῶν Ἱεροσολύμων, ἀναμιμνήσκεται τήν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ διά τήν σωτηρίαν ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. Ἀναμιμνήσκεται ὅτι ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ ἀπεστάλη ὑπό τοῦ Θεοῦ πρὸς παρθένον ἀγνήν, τήν Μαριάμ, καί ἀνήγγειλεν εἰς αὐτήν ὅτι ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ θά ἐνσαρκώσῃ τόν Υἱόν Αὐτοῦ τόν Μονογενῆ.

Ὅτε ἡ Παρθένος ἠρώτησε «πῶς ἔσται τοῦτο; ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω» καί εἶπεν: «ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμά Σου», τότε ὁ ἄσαρκος ἐσαρκώθη, ὁ ἀσώματος ἐσωματώθη, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἐγένε καὶ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, Θεάνθρωπος, Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἡ ἐορτή αὐτή ἐωρτάσθη εἰς τόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ἐνθα ἡ πηγή ἐν Ναζαρέτ, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Πέλλης κ. Φιλουμένου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων περιοχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, τοῦ π. Δομετιανοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριαρχείου τῆς Μόσχας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψαλλούσης τῆς ἐξ Ἑλλάδος χορωδίας τοῦ Πρωτοψάλτου κ. Μπαλογεώργου ἐλληνιστί δεξιὰ καὶ τῶν ἐντοπίων ψαλτῶν καὶ ψαλτριῶν ἀραβιστί ἀριστερά τῆς Μητροπόλεως Ναζαρέτ καὶ προσευχομένου πλήθους πιστῶν ἐξ Ἑλλάδος καὶ ἄλλων χωρῶν.

*Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξεν τόν θεῖον λόγον εἰς τοὺς πιστοὺς διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐλληνιστί: «Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· ᾄσατε τῷ Κυρίῳ· εὐλογήσατε τό ὄνομα Αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον Αὐτοῦ»· (Ψαλμ. 95, 1-2). Ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός.*

*Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,*

*Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,*

*Ἡ τοῦ Παναγίου Πνεύματος χάρις, ἡ ἐπισκιάσασα τήν Ὑπερευλογημένην Παρθένον Μαρίαν, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ πόλει τῆς ἀγιογραφικῆς Ναζαρέτ, ἵνα ἐορτάσωμεν τόν Εὐαγγελισμόν τῆς σωτηρίας ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, τοὔτέστιν τήν τοῦ ἀπ' αἰῶνος φανέρωσιν τοῦ Μυστηρίου τῆς ἐνσαρκώσεως τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐκ τῶν ἀγνῶν αὐτῆς αἱμάτων.*

*Διό καὶ ὁ ψαλμωδός προσκαλεῖ πάντα τά ἔθνη, ὅλους τοὺς κατοίκους τῆς γῆς, ἵνα ἀκαταπαύστως ὕμνοῦν καὶ δοξολογοῦν τό ὄνομα «τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ὃ ἐχαρίσατο ὁ Θεός Πατήρ τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ, Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ», (Πρβλ. Φιλιπ. 2,9).*

«Πᾶσα ἡ γῆ ᾔσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τό ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον αὐτοῦ», (Ψαλμ. 95,2).

Τό δέ «σωτήριον» τοῦτο τοῦ θεοῦ, δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τήν διά τοῦ Χριστοῦ ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς ἀμαρτίας καί τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου. Τήν ἀλήθειαν ταύτην προκατήγγειλεν ὁ μεγαλοφωνότατος Ἡσαΐας εἰπών: «καί ὁφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καί ὄψεται πᾶσα σάρξ τό σωτήριον τοῦ θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε», (Ἠσ. 40,5).

Ὅντως ἐφάνη ἡ δόξα τοῦ Κυρίου, ἀφ' ἑνός μὲν διά τοῦ ἀποσταλέντος ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, εἰπόντος τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· Χαῖρε κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετά Σοῦ· εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξί (Λουκ. 1,26-28)· ἀφ' ἑτέρου δέ διά τοῦ ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ γεννηθέντος ἐκ Παρθένου Μαρίας ἐν τῷ σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ «Νέου Παιδίου», τοῦ κληθέντος Ἐμμανουήλ, «ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θεός», (Ματθ. 1,23).

Ἑρμηνεύοντες τό ὄνομα «Ἐμμανουήλ» οἱ θεόπνευστοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας λέγουν, ὁ μὲν ἱερός Χρυσόστομος: «Οὐδέν ἄλλο δηλοῖ τό [καλέσουσιν Ἐμμανουήλ], ὅτι ὄψονται τόν θεόν μετά ἀνθρώπων· αἰεὶ μὲν γέγονεν μετά ἀνθρώπων, οὐδέποτε σαφῶς». Κατά δέ τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας, «οὔτε θεός ἀνθρωπείας κεχωρισμένος φύσεως, οὔτε ἄνθρωπος γεγυμνωμένος θεότητος... τό μεθ' ἡμῶν ὁ θεός καί τόν ἐξ ἡμῶν ὑπέρ ἡμῶν ληφθέντα δηλοῖ καί τόν ἀνειληφότα θεόν Λόγον κηρύττει».

Ὁ ἐν τόπῳ καί χρόνῳ λαβών χώραν Εὐαγγελισμός τῆς θεοτόκου Μαρίας ἀποτελεῖ τόν ἀκρογωνιαίον λίθον τῆς ἱερᾶς ἱστορίας γενικώτερον καί τοῦ μυστηρίου τῆς θείας ἐν Χριστῷ Οἰκονομίας εἰδικώτερον, ὡς διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγων: «Καί θεός ὢν τέλειος, ἄνθρωπος τέλειος γίνεται καί ἐπιτελεῖται τό πάντων καινῶν καινότατον, τό μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον, δι' οὗ ἡ ἄπειρος τοῦ θεοῦ ἐμφανίζεται δύναμις. Τί γάρ μεῖζον τοῦ γενέσθαι τόν θεόν ἄνθρωπον;»

Ἀξιοσημεῖωτον ὅτι ὁ Εὐαγγελισμός τῆς θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας προετυποῦτο ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ θεόπου Μωϋσέως ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ὡς λέγει ἡ Γραφή: «εἰσῆλθεν Μωϋσῆς εἰς τό ὄρος τοῦ θεοῦ Χωρήβ. Ὁφθὲν δέ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν πυρί φλογός ἐκ τῆς βάτου, καί ὁρᾷ ὅτι ἡ βάτος καίεται πυρί δέ ἡ βάτος οὐ κατεκαίετο», (Ἐξοδ. 3, 1-2). Ὁ ὀφθεῖς ἄγγελος Κυρίου ἐνταῦθα δέν εἶναι ἄλλος κατὰ τόν Ἱερὸν Χρυσόστομον ἀπό τόν τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελον, τούτέστιν τόν Υἱόν τοῦ θεοῦ. Κατά δέ τήν Ἀγίαν Γραφήν «πῦρ καταναλίσκον ἐστί Κύριος ὁ θεός» (Δευτερον. 4,24).

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός ἐγκωμιάζων τό ἀνεκδιήγητον μεγαλεῖον καί τήν δόξαν τῆς Ὑπερευλογημένης θεοτόκου Μαρίας ἀναφωνεῖ ὑμνολογικῶς «Ἐξέστη τά σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σύ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τόν ἐπὶ πάντων θεόν, καί τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα».

Ὅντως, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τά σύμπαντα, Ἄγγελοι καί ἄνθρωποι, οὐράνια καί ἐπίγεια κτίσματα, ἔμψυχα καί ἄψυχα μένουν ἐκστατικά πρό τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ Παρθένος Μαρία συνέλαβε ἄνευ σπορᾶς ἀνδρός ἐν τῇ μήτρᾳ αὐτῆς τόν θεόν Λόγον καί Κύριον, δηλονότι τόν ἐπὶ πάντων θεόν, ὡς ἀποκαλεῖ τόν Κύριον καί θεόν ὁ θεσπέσιος Παῦλος λέγων: «εἷς θεός καί πατήρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καί διά πάντων, καί ἐν πᾶσιν ἡμῖν», (Ἐφ. 4,5).

Ἡ ἀπόκρισις τῆς Παρθένου Μαρίας: «Ἴδού ἡ δούλη Κυρίου γένοιτό μοι κατὰ τό ρῆμα Σου», (Λουκ. 1,38) εἰς τό «χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετά Σοῦ» (Λουκ. 1,28) τοῦ ἀγγέλου Γαβριήλ, κατέστησε αὐτήν, (τήν Μαρίαν) κατὰ τόν Εἰρηναῖον Λουγδούνων, «ἐαυτῇ τε καί παντί τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει αἰτίαν σωτηρίας», δηλαδή αἰτίαν θεώσεως. Τό ἱστορικόν καί ἀναντίρρητον τοῦτο γεγονός μνημονεύει ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἐν τῷ τῆς Νικαίας Συμβόλῳ τῆς Πίστεως: «Πιστεύω... καί εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν... τόν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καί σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου καί ἐνανθρωπήσαντα».

Τό πρόσωπον τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας εἶναι ἐκεῖνο, τό ὁποῖον ἐπιβεβαιοῖ καί ἐπιμαρτυρεῖ τό μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, τούτέστιν τῆς θείας Οἰκονομίας, ὡς εἶρηκεν ὁ θεοφάντωρ Κύριλλος Ἀλεξανδρείας: «Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ Θεόν εἶναι κατὰ ἀλήθειαν τόν Ἐμμανουήλ καί διὰ τοῦτο Θεοτόκον τήν ἀγνήν Παρθένον, εἶναι γεγέννηκε γάρ σαρκικῶς σάρκα γεγονότα τόν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, ἀνάθεμα ἔστω». Ἡ δέ ἁγία Οἰκουμενική σύνοδος τῆς Χαλκηδόνος διὰ τό τέλειον εἶναι ἐν θεότητι καί τέλειον ὁμοίως ἐν ἀνθρωπότητι τόν Χριστόν ἐν δύω αὐτόν ἡνωμέναις φύσεσι ἓνα Κύριον ἀσυγχύτως καί ἀδιαιρέτως ἐκήρυξεν, ἐπικυρώσασα οὕτω τήν συμβολήν τῆς Παρθένου Μαρίας εἰς τό μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τό ὁποῖον ἀναμφιβόλως ἀποτελεῖ κατὰ τόν ὕμνωδόν, «τό κεφάλαιον τῆς σωτηρίας ἡμῶν».

Ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ταπεινῶς καί εὐγνωμόνως συναναφωνῶμεν μετά τοῦ ὕμνωδοῦ λέγοντες: «Χαῖρε ἡ μόνη τόν ἥλιον φέρουσα Χριστόν, φωτός κατοικητήριον». Καί τοῦτο, διότι ἡ Παναγία καί ἔνδοξος Δέσποινα ἡμῶν Θεοτόκος καί ἀειπάρθενος Μαρία εὐηγγελίσαστο τῷ κόσμῳ τό φῶς τῆς ἀληθείας, τούτέστιν τόν Χριστόν. Εἰς τοῦτο ἀκριβῶς τό φῶς καλούμεθα νά προσέλθωμεν πάντες οἱ θέλοντες τήν δικαιοσύνην τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς μετανοίας, ὡς λέγει ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος «Πάντες γάρ οἱ ἐν σκότει καθήμενοι υἱοί σκότους εἰσὶ καί μετανοῆσαι οὐ βούλονται. Ἡ γάρ μετάνοια θύρα ἐστίν, ἐξάγουσα ἀπό τοῦ σκότους καί εἰσάγουσα εἰς τό φῶς. Παρακαλέσωμεν λοιπόν τήν Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ταῖς αὐτῆς ἱκεσίαις ἀξιωθῶμεν κοινωνῆσαι τοῦ φωτός τῆς λαμπροφύρου Ἀναστασεως τοῦ ἐξ αὐτῆς ἀσπόρως καί ἐκ Πνεύματος Ἁγίου τεχθέντος καί ἀτρέπτως σαρκωθέντος Θεοῦ Λόγου, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δωρηθῆναι δέ τῷ κόσμῳ τήν εἰρήνην καί ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα αὐτοῦ ἔλεος. Ἐτη πολλά καί εὐλογημένον Πάσχα».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν μεγαλοπρεπῆς λιτανεία εἰς τήν πόλιν τῇ συμμετοχῇ τῶν Σωμάτων τῶν Προσκόπων τῆς Ναζαρέτ καί πολλῶν ἄλλων πόλεων τῆς Γαλιλαίας.

Τήν μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα ὑπό τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου Σεβασμιωτάτου Κυριακοῦ καί τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινότητος.

Ἡ ἑορτή αὕτη ἐωρτάσθη καί εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἡσυχίου.

Ἐωρτάσθη καί εἰς τήν πόλιν τῶν Ραφιδίων εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου.

**Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας**